

Kinszki Imre Munkaszolgálaton

Ez apukám egyik munkaszolgálatos képe. Ez még abban az időben volt, amikor úgynevezett fehér karszalagosok voltak azok, akik maguk más hitre tértek át vagy a feleségük nem volt zsidó. Megmondom őszintén, hogy neveket nem tudok mondani, ezt az egyet tudom, ő a Major Ervin, apám jó barátjának a testvére

1943-ban készült a felvétel, Désen.. S különben ugyanabban a nadrágjában van, amiben kirándult. A többiek azok mind hosszú nadrágban vannak, ő azt a bricseszt hordja, amiben kirándulni is járt mindig. Valamikor nyáron készülhetett a kép, mert mind csak ingben vannak. Ingben mentek árkot ásni, követ hordani, épp csak levették a nyakkendőjüket.

Apám nem nagyon mesélt a munkaszolgálatról. Hát lehet, hogy anyukámnak mesélte, hát velem nem nagyon találkozott, meg én még nagyon fiatal is voltam. Azt tudom, hogy csupa értelmiségiekkel volt ő együtt, mérnök, orvos, ilyenek voltak. És verseket költöttek, ismert versformára vagy zenére, s ezeket mindig elénekelte nekem, ha hazajött és találkoztunk. Tehát erre emlékszem például, hogy ő ezt énekelte, amikor Pesten volt munkaszolgálatban, és a Hengermalomba dolgozott, ahol borsót zsákoltak és vittek, és akkor ez volt, hogy "Borsó, borsó, ó milyen nehéz, / borsó, borsó mint a tengerész, / ki kishajóján messze-messze vadvizekre száll, / imbolyog a zsákjával a gyors borsófutár". Rengeteg ilyen kis rigmusuk, versük volt, de sajnos a többire nem emlékszem.